

Institutiones Canonicæ

Schnorrenberg, Anno

Coloniae, 1740

XXVI. Ea, quæ fiunt à Judice, si ad ejus non spectant officium, viribus non
subsistunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62040](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62040)

REGULA XXVI.

*Ea, quæ sunt à judice, si ad ejus non spectant officium,
viribus non subsistunt.*

QUæres primò. Quis hujus Regulæ sensus?

R. Quod facit Judex vel Superior limites suæ Jurisdictionis aut potestatis egrediendo, nulliter facit. Ratio est: quia efficacia omnium illorum, quæ à judice vel Superiore sunt, in ejusdem fundatur Jurisdictione, quæ velut fundamento respectivè ad personam, causam, territorium &c. deficiente, acta iudicis non subsistunt. Ita nulliter agit Judex *imo* si Jurisdictionem in non subditum exercet. *Cap. eti si clericis. 4. de iudic. 2do.* Si Jurisdictionem ad causam non commissam extendat. *L. I. C. ubi in rem aet. exercer.*

debeat. 3to. Si dicat Jus extra territòrium. *Cap. ut animarum, 2. de Constitut. in 6. 4to.* Si ordinem juris non observet. *Cap. consequente. 7. de restitu. spoliat.*

Quæres secundò. Quæ à Regula exceptione?

R. Regula non tenet in Spiritualibus, quæ potius à potestate Ordinis, quain Jurisdictionis dependent, ita Episcopus validè alienam consecrat Ecclesiam, alienum ordinat subditum, quamvis Ordinatus exercitio Ordinum taliter Collatorum careat, & Episcopus Ordinans ab ordinationis actu suspendatur.

C A S U S.

Marianus Abbas plurima bona facit. (A) Altaria consecrat, sacella erigit, indulgentias largitur, negligentiam pastorum supplet, Religiosos proprios & extraneos ordinat, causas matrimoniales cognoscit, & quisquis Judex. (B) à duobus super Beneficio litigantibus in arbitrum electus, unius beneficium, & alteri annuam ex beneficio pensionem adjudicat. (C) Duo Religiosi alterius Monasterii Coram Martiano tunc Vicario

Generali cœptam injuriarum actionem exspirante jam Vicariatu adhuc continuant. (D) Cum Episcopi licentia in aliono territorio Ecclesiam consecravit, & in Consecratione duorum annorum, in anniversaria autem die unius anni tribuit indulgentiam. (E) à Papa cum suis in Jejuvio Ecclesiastico dispensandi habens facultatem, cum tota familia, ut carnes in quadragesima manducet, dispensare præsumit. (F)

R. D. Schnorrenberg in Reg. Jur.

N

R E

RESOLUTIO.

(A) **N**on sufficit bonum facere, nisi & bene fiat. *Arg. Cap. I. de collus. detegend.*

(B) Omnia illa ad Episcopale spectant officium, quæ proinde simplex Sacerdos exercere non potest. *Cap. aqua. 9. de consecrat. Eccles.*

(C) *Marianus* tanquam solus arbitrarius reditus Beneficii, super quo litigabatur, dividere nequibat. *Cap. nisi essent. 2. i. de præbend. ubi in Delegatos Sedis Apostolicæ factum erat Compromissum*, qui partim judicariâ, partim arbitrariâ potestate similem fecerant divisionem, quam tamen summus Pontifex hoc moderamine adhibito toleravit, ut non ipsum Beneficium, sed persona beneficiati pro pensione maneret onerata.

(D) Cessante Vicariatus officio, cessat quoque Vicarii Jurisdictionis, qui idem cum Principali tribunal habere dignoscitur.

(E) Si *Marianus* Apostolicum non

habebat Privilegium, vi cuius ad minus proprias valebat consecrare Ecclesiæ, eidem consecratio Ecclesiæ à Dicæclano committi non poterat. *Cit. cap. aqua. in dedicatione Ecclesiæ ultra annum, & in Anniversatio dedicatio- nis ultra quadraginta dies ab alio, quam à Papa, concessa indulgentiæ remissio excedere non debet. Pro pre- senti tamen in consecratione Ecclesiæ indulgentia ad annum, ut & in An- niverario ad quadraginta dies valet per Regulam jur. in 6. 37. utile non debet per inutile vitiari.*

(F) Distinguendum est inter Familiam, de qua quidam cum religiosis in claustrō habitantes eorum sunt commensales, & in hos Prælatus obtinet Jurisdictionem: Alii extra claustrum in Monasteriis versantur famulitio, & isti non Prælato, sed proprio subjiciuntur Pastori, secundum declarationem Cle- ment. X. in Bulla: *Superna Patria- milias.*

REGULA XXVII.

Scienti & consentienti non fit injuria neque dolus.

Quæres primum. Quis hujus Regulæ sensus?

R. Qui in aliquid scienter, nullâ vi, dolo vel metu inductus liberâ Ju-

ris sui efficaciter abdicativâ voluntate consentit, nec injuriam patitur, nec dolo circumvenitur. Ratio clara est: quia nunquam est injuria, nisi Jus per- long,